

nis referenda sit. Notandus autem est insignis ille locus parallelus (ut vulgo vocant) Aristophanis; apud quem Sycophantes, cum se ad inopiam & paupertatem redactum iri videret, eodem plane sensu ait, *σκάπτεν γὰρ ἐν ἐπίσταμαι*, quo apud D. *Lucam* Oeconomus, ab administratione sua removendus, *σκάπτεν ἐν ἰαχίω*, i. e. *opus rusticum facere non possum*. Videtur nimirum formula illa loquendi, proverbii usum apud Græcos habuisse; quod etiam ab ANDR. SCHOTTO in *Adagiis Sacris* observatum esse video.

Marc. 7. 2. legitur, *κοιναῖς χερσὶ, τῷ ἐστὶν ἀνίπτοις*: ubi verba postrema, *τῷ ἐστὶν ἀνίπτοις*, Scholion redolere, & ex margine in Textum irrepsisse, quilibet naris paulo emunctioris facile sentit. Sic eodem cap. vers. 5. legitur, *ἀνίπτοις χερσὶν ἐδίθειν*: ubi idem Scholion non solum Textum invasit, sed etiam archetypum lectionem *κοιναῖς* (quam Codd. quidam probatiores ibi retinent) extrusit. Quidam vero Codd. eo loco utramque lectionem, *κοιναῖς ἀνίπτοις*, male conjungunt: quod & in multis aliis veterum Auctorum locis factum esse, pluribus exemplis hic demonstrare possem, si hoc agere vellem. Pari ratione *Hebr. II. 37.* *ὅτι αἰγείοις δέμασιν*, procul dubio est Scholion & interpretamentum ejus, quod proxime præcedit, *ἐν μηλωταῖς*. Vide HESYCHIUM V. *Μῆλα*, qui te docebit vocabulum illud sensu quidem latiore interdum dici de quibusvis quadrupedibus; proprie autem & præcipue de *ovibus & capris*. Unde consequitur, *μηλωτῶ* quoque & *αἰγείον δέμα* proprie unum idemque significare; & proinde posterius, tanquam clarius & notius, dicto loco *ad Hebræos*, priores esse interpretamentum. Ad hanc classem etiam refero vexatissimum illum locum *Galat. 4. 25.* ubi verba illa, *Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ*, non esse D. *Pauli*, sed Scholiastæ alicujus (qui ea initio ad marginem è regione nominis *Σινᾶ* vers. 24. adscripserat) cum eruditissimo BENTLEJO statuo. Et sane quæ proxime sequuntur, *συνοικεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, &c.* non possunt referri ad *montem Sina*, tum propter sententiam loci, quæ interpretationem illam non patitur, ut Cl. MILLIUS bene ostendit; tum etiam propter auctoritatem optimi Codicis BORNERRIANI (quo in hac Edit. usi sumus, & de quo postea) qui pro *συνοικεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ*, habet, *ἡ συνοικεῖσθα τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ*, quod vel constructio grammatica connectendum esse docet cum verbis ultimis vers. 24. *ἡτις ἐστὶν Ἀγάς*. In eodem Cod. ante *Σινᾶ ὄρος*, tam in Textu Græco, quam versione Latina interlineari, recte deest vox *Ἀγάς*, quæ omnes adhuc Interpretes in magnam *ἄσπεριαν* conjecit. Sic igitur versus 25. in dicto Cod. sese habet: *τὸ γὰρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἡ συνοικεῖσθα τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, &c.* Quis jam non videt, secundum lectionem illius Codicis, verba ista, *τὸ γὰρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ*, non solum sententiæ, sed etiam constructionis seriem interrumpere; & proinde admodum esse probabile, particulam istam à Librariis è margine in Textum translata esse. Et sane clara omnia erunt & plana, si verbis illis è medio sublatis, totum locum sic legas: *μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλειαν γεννώσα, ἡτις ἐστὶν Ἀγάς, ἡ συνοικεῖσθα τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ. δουλεύει δὲ &c.* Vide etiam Notas nostras ad ipsum locum.

Joan. 5. 4. narratur Angelus Hierosolymis statim tempore de cælo descendisse, & aquam piscinæ Bethsaidæ turbasse: quem locum olim dubiæ fidei à quibusdam habitum fuisse, ex veteribus MSS. colligi potest. Nam in Cod. MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, num. 4582, (qui Nov. Test. Latine literis majusculis scriptum continet) versus ille 4us non in ipso corpore libri, sed ad summam paginæ oram, manu recentiore scriptus exstat. Idem versus in Cod. Græco ejusdem Bibliothecæ, num. 2242. notulis Criticis, hæc formā > signatus est, tanquam suspectus. In Cod. vero 2860. ejusdem Bibliothecæ notatus est hujusmodi asteriscis * : itemque in Cod. 3424. In Codice autem Græco dictæ Bibliothecæ 2441. omnia illa, *ἐκδεχομένην τὴν ὕδατος κίνησιν. Ἀγγέλῳ γὰρ κατὰ καιρὸν*, & reliqua usque ad finem versus quarti, plane desunt: eademque in antiquissimo Cod. Reg. 1905. (de quo postea plura) minutiore caractere ad marginem scripta sunt. Eadem absunt à versione Coptica in Codd. 329. & 336. ejusdem Bibliothecæ Regiæ. Præterea antiquissimus Codex Cantabrigiensis, qui olim BESÆ fuit, habet quidem verba illa, *ἐκδεχομένην τὴν ὕδατος κίνησιν*. sed quæ sequuntur de Angelo descendente, & aquam turbante (i. e. totus versus quartus) itidem in Codice illo desunt. Si igitur versus ille initio à Codicibus *Novi Test.* abfuit, & postea demum in Textum Evangelii *Joannis* irrepsit; id factum oportuit, jam ante tempora Tertulliani, quippe qui ad hunc locum respexit lib. *de Baptismo*, ubi ait: *Piscinam Bethsaidam Angelus interveniens commovebat, &c.* Hæc de notabili isto loco apud *Joannem* monere visum fuit; præsertim cum Cl. MILLIUS pauca tantum de eo annotaverit.

2 *Cor. II. 3.* pro *ἀπὸ τῆς ἀπλότητος*, quidam Codd. MSS. legunt *ἀπὸ τῆς ἀγνότητος καὶ ἀπλότητος*: alii (ut Cod. BORNERRIANUS) ordine inverso, *ἀπὸ τῆς ἀπλότητος καὶ ἀγνότητος*.